

Отговорник: Република Малта

Искания на ищеца

- да се установи, че като е предвидила изключения, позволяващи улавянето на седем вида диви чинки (обикновена чинка (*Fringilla coelebs*), обикновено конопарче (*Carduelis cannabina*), кадънка (*Carduelis carduelis*), зеленика (*Carduelis chloris*), черешарка (*Coccothraustes coccothraustes*), диво канарче (*Serinus serinus*) и елшова скатия (*Carduelis spinus*), Република Малта не е изпълнила задълженията си по член 5, букви а) и д) и член 8, параграф 1 от Директива 2009/147/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 година относно опазването на дивите птици ⁽¹⁾ във връзка с буква а) от приложение IV към нея и във връзка с член 9, параграф 1 от нея,
- да се осъди Република Малта да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

През 2014 г. Малта въвежда изключения, с които се разрешава улавянето на седем вида диви чинки, като се предвиждат сезони на разрешен улов през 2014 г. и 2015 г.

Директива 2009/147 задължава държавите членки да забранят улавянето и държането на диви птици, които не са посочени в приложение II, каквито са въпросните чинки, както и улавянето на диви птици с неизбирателни средства като капани и мрежи. Изключения от тези забрани могат да бъдат предвидени само при изпълнение на строгите условия по член 9 от посочената директива.

Комисията смята, че въведените от Малта изключения, разрешаващи улавянето на седемте вида чинки, не са в съответствие с член 5, букви а) и д) и член 8, параграф 1 от Директивата във връзка с буква а) от приложение IV към нея.

Според Комисията Малта не е доказала, че са изпълнени условията за дерогиране, предвидени в член 9, параграф 1 от Директивата. Първо, Малта не доказала липсата на друго задоволително разрешение, както се изисквало в уводната част на член 98, параграф 1 от посочената директива. Второ, при приемането на спорния режим Малта не изложила мотиви за твърдението, че нямало друго задоволително разрешение. Трето, посочената държава не доказала, че разрешената дейност представлявала „разумно използване“ по смисъла на член 9, параграф 1, буква в) от Директивата. Четвърто, Малта не доказала, че било изпълнено изискването по член 9, параграф 1, буква в) изключението да се отнася само до „малък брой“ птици. Пето, тази държава не доказала, че разрешението било дадено при „строко контролирани условия“, както се изисквало в член 9, параграф 1, буква в) от Директивата.

⁽¹⁾ ОВ L 20, стр. 7.

Жалба, подадена на 13 ноември 2015 г. от Alexios Anagnostakis срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 30 септември 2015 г. по дело T-450/12, Anagnostakis/Комисия

(Дело C-589/15 P)

(2016/C 007/19)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Alexios Anagnostakis (представител: A. Anagnostakis, dikigoros)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени изцяло решението, постановено по дело T-450/12 по жалбата от 11 октомври 2012 г. срещу решението на Европейската комисия от 6 септември 2012 година, с което е отхвърлено искането за регистрация на европейската гражданска инициатива „Един милион подписи за солидарна Европа“,
- да се уважи жалбата
- да се отмени решението на Европейската комисия от 6 септември 2012 г., с което е отхвърлено искането за регистрация на европейската гражданска инициатива „Един милион подписи за солидарна Европа“,
- да бъде задължена Комисията да регистрира надлежно тази инициатива и да разпорежи всички други необходими правни действия,
- да бъде осъдена Комисията да заплати съдебните разноски за всички инстанции.

Основания и основни доводи**1. Пороци на производството пред Общия съд**

При преценката на разглежданата жалба в обжалваното решение изобщо не е взет предвид фактът, че предложението за европейска гражданска инициатива (ЕГИ) е единствено относно частта от държавния дълг, считана за „непосилна“.

В мотивите на обжалваното решение неправилно се приема, че предложението се отнася за целия публичен дълг, без друго разграничение или условие.

От тази гледна точка обжалваното решение не отразява правилно предмета на спора.

Решението е постановено въз основа на неправилна преценка на съдържанието на жалбата и на исканията.

2. Нарушение от страна на Общия съд на правото на Съюза, неправилно тълкуване и прилагане на Договорите и на европейското законодателство

- A) Въз основа на неправилно тълкуване и прилагане на правото на Съюза в обжалваното решение се приема, че член 122 ДФЕС във връзка с член 136 ДФЕС, на които се прави позоваване в жалбата, не са „релевантно правно основание за евентуална финансова помощ, предоставяна от Съюза чрез създаването на механизъм за финансиране за държави членки, които изпитват или са застрашени от сериозни финансови затруднения“.

Според член 136 ДФЕС, след изменението му с решение на Европейския съвет 2011/199/ЕС ⁽¹⁾ от 25 март 2011 г., и член 4, параграф 1 ДФЕС и член 5, параграф 2 ДФЕС държавите членки, чиято парична единица е еврото, могат да установят механизъм за стабилност и финансова помощ. Комисията има специална предоставена компетентност и е свободна да предложи въвеждането на такъв механизъм въз основа на член 352 ДФЕС, като необходима мярка за постигане на една от целите по Договорите, а именно стабилността на еврозоната.

- B) Въз основа на неправилно тълкуване и прилагане на правото на Съюза в обжалваното решение се приема, че „нищо не дава основание да се приеме и изобщо не е доказано, че приемането на принципа на положението на крайна необходимост, би имало за цел засилване на координацията и бюджетната дисциплина или би било част от насоките на икономическата политика, които Съветът е оправомощен да изготвя за нуждите на правилното функциониране на икономическия и паричен съюз.“

Напротив, при правилно тълкуване и прилагане на исканата мярка, анулирането на непосилен дълг служи изключително за засилване на бюджетната дисциплина на държавите членки и гарантира доброто функциониране на икономическия и паричен съюз (член 136, параграф 1 ДФЕС).

- В) Въз основа на неправилно тълкуване и прилагане на Договорите и правото на Съюза в обжалваното решение се изключва възможността член 122 ДФЕС да бъде подходящото правно основание за приемането в законодателството на Съюза на принцип на положението на крайна необходимост.

Въз основа на член 352 ДФЕС Комисията може да предложи на Съвета да приеме мерки, които гарантират солидарността между държавите членки в съответствие с член 122, параграф 1 ДФЕС или в съответствие с член 122, параграф 2 ДФЕС да отпусне финансова помощ от Съюза на държава членка, която изпитва тежки трудности извън нейния контрол.

- Г) Въз основа на неправилно тълкуване и прилагане на Договорите и правото на Съюза в обжалваното решение се прави изводът, че следва да се приеме, че при приемане на обжалваното решение Комисията е изпълнила задължението за мотивиране относно отхвърлянето на искането за регистрация и на предложението за ЕГИ. Изложените в оспорваната мярка мотиви са непълни, неправилни и в нарушение на задължението за излагане на мотиви по член 4, параграф 3, втора алинея от Регламент № 211/2011.
- Д) Въз основа на неправилно тълкуване и прилагане на правото на Съюза в обжалваното решение се приема, че дори да се предположи, че съществува норма на международното право, която утвърждава принцип на положението на крайна необходимост, само съществуването на такъв принцип в международното право не може във всеки случай да обоснове законодателна инициатива на Комисията. Международното право и неговите принципи са източници на правото на Европейския съюз. В това си качество те са част от правото на Съюза и намират непосредствено приложение, независимо от други условия. Комисията може да предложи прилагането на тези принципи от по-висок ранг дори без конкретна разпоредба в Договорите ако приеме, че такава няма.
- Е) Въз основа на неправилно тълкуване и прилагане на правото с обжалваното решение жалбоподателят е осъден да заплати разноските на Комисията. Ако жалбата беше правилно преценена в светлината на изложеното по-горе, тя щеше да бъде уважена и Комисията щеше да бъде осъдена да заплати съответните съдебни разноски.

(¹) ОВ L 91, стр. 1.